

(El secretari crida per ordre alfabètic les diputades i els diputats perquè depositen la papereta en l'urna)

(Se sent el senyor vicepresident segon de la mesa que diu: «Oye, que no hay ninguna mujer entre los candidatos. ¿Lo habéis visto? ¿Esto cómo puede ser?»)

El senyor president:

Senyories, anem a passar a l'escrutini de la votació.

(El president fa l'escrutini)

Senyories, realitzat l'escrutini, la votació ha sigut la següent: blancs, 24 vots; nuls, 5 vots; 65 vots obté el senyor Joan Llinares.

Per tant, ha sigut elegit director de l'Agència de Prevenció i Lluita contra el Fraud i la Corrupció de la Comunitat Valenciana l'il·lustre senyor Joan Llinares. *(Aplaudiments)*

Convidem el Consell que ens acompanye en la lectura de la declaració institucional que anem a llegir tot seguit, i donem la benvinguda als representants dels ensenyaments artístics superiors de la Comunitat Valenciana.

Declaració institucional sobre els ensenyaments artístics superiors

El senyor president:

La declaració institucional que han signat tots els grups parlamentaris diu així:

«Els ensenyaments artístics superiors, en les seues diferents manifestacions, són un motor de cultura, de recerca i de dinamització econòmica fonamental amb un paper molt significatiu en la nostra comunitat i plenament implantades a tot l'estat. Aquests ensenyaments es troben amb dificultats importants en l'àmbit de la seua organització i del seu funcionament per la falta d'un marc normatiu adient, suficient, coherent i específic que definisca la seua inserció en l'educació superior.

»Com a resposta a aquesta realitat, les conclusions del debat suscitat en les I Jornades sobre els Ensenyaments Artístics Superiors a la Comunitat Valenciana, organitzades per l'Associació de Docents de Música i Arts Escèniques de la Comunitat Valenciana, van donar suport en l'àmbit de la nostra Comunitat al compromís de l'administració educativa valenciana en la potenciació de l'Iseacv, un instrument per a la millora de l'actual situació mentre es concreta la via per a la inclusió d'aquests centres i professorat a l'espai universitari.

»En el marc estatal, els ensenyaments artístics superiors requereixen amb urgència una llei i tot el desplegament normatiu que regule els aspectes bàsics a la seua integració en les EEEES, estudis superiors, d'ensenyament superior, de tots els ensenyaments artístics superiors dins d'aquest espai on ha d'haver un reconeixement explícit del seu caràcter d'ensenyament de règim especial.

»És per això que les Corts Valencianes donem el nostre suport als i les professionals dels diferents ensenyaments artístics superiors que es desenvolupen a la nostra comunitat i reivindicuem per a aquests ensenyaments l'atenció i l'espai que els correspon.

»Palau dels Borja, 25 de maig del 2017.» *(Aplaudiments)*

Senyories, anem a continuar amb el nostre treball, ens quedem dos punts en l'ordre del dia.

Compareixença del conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, per a explicar les irregularitats en la contractació d'informes a una empresa d'assessoria que no deposita els seus comptes anuals en el Registre Mercantil des de 2011, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 59.734) i pel Grup Parlamentari Ciudadanos (RE número 60.580)

El senyor president:

Un, que és el següent, que és la compareixença del conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball per a explicar les irregularitats en la contractació d'informes a una empresa d'assessoria que no disposa els seus comptes anuals en el registre mercantil. La compareixença ha sigut sol·licitada pels grups parlamentaris Ciudadanos i Popular.

Té la paraula l'honorable conseller d'economia sostenible, senyor Rafa Climent.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Senyories Ortiz, Sánchez i García.

En primer lloc, vullc dir-los que m'ha sorprés un poc que dues sol·licituds de compareixença hagen estat presentades amb setze dies de diferència en la data de signatura i per dos grups parlamentaris diferents i tinguen exactament el mateix tenor literal. Ha de ser cosa de la telepàtia, sobretot tenint en compte que prejutja una acció de la conselleria i no ofereix moltes dades per a saber exactament quin és el supòsit al qual es refereix, el que ens fa a nosaltres com a conselleria intentar també ser empàtics o telepàtics en allò que vostés demanen. Però no es preocupen que vaig a intentar

respondre'ls amb absoluta transparència i a tenor de les accions realitzades.

Miren vostés, en la Conselleria d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball ¡tots!, tots i cadascun dels procediments de contractació compleixen estrictament amb la Llei de contractes del sector públic i la seva normativa de desenvolupament, la qual cosa certament no pot predicar-se de legislatures anteriors –com tots i totes saben.

Vullc ressenyar amb total claredat i rotunditat que el presumpte incompliment –al que vostés es refereixen– de les obligacions registrals d'una societat mercantil no té cap relació amb el procediment de contractació pública ni en el cas de la contractació major ni menor.

A l'estat espanyol, la fiscalització del compliment de les obligacions mercantils de les empreses no és competència dels òrgans de contractació pública sinó de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, depenent del Ministeri d'Economia, Indústria i Competitivitat.

En concret, en el cas de la contractació menor, i segons l'article 111, apartat 1, de la Llei de contractes del sector públic, en els contractes menors la tramitació de l'expedient només exigirà l'aprovació de la despesa i la incorporació a ell de la factura corresponent que haurà de reunir els requisits que les normes de desenvolupament d'aquesta llei establisquen.

En l'article 138, apartat 3, estableix que els contractes menors podran adjudicar-se directament a qualsevol empresari amb capacitat d'obrar i que compte amb l'habilitació professional necessària per a realitzar la prestació complint amb les normes establertes en l'article 111.

La capacitat d'obrar es presumix d'acord amb l'objecte social de l'empresa i sempre que l'empresari o empresària no estiga culpable en prohibició de contractar. La seua habilitació professional necessària hauria d'apreciar-se tenint en compte els seus coneixements tècnics, eficàcia, experiència i fiabilitat, segons l'article 78.1 del mateix cos legal ja esmentat.

També, vullc dir-los que el procediment seguit en la Conselleria d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball en la tramitació dels contractes menors compleix íntegrament la legalitat tant l'estatal –esmentada fa un moment– com la complementària emanada de la Generalitat valenciana.

En primer lloc, la unitat proponent de la contractació elabora un informe de necessitat en el qual valora el cost màxim dels treballs a contractar, i ens els supòsits de serveis de consultoria acredita la disponibilitat de mitjans personals suficients; a més, ha de justificar que la necessitat és puntual, concreta i no recurrent.

A continuació, en compliment de la Disposició Addicional Segona de la Llei 5/2013, de 23 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera, i d'organització de La Generalitat, se sol·liciten ofertes a almenys tres empreses distintes del sector assegurant-se que no pertanyen al mateix grup empresarial i que els empresaris o empresàries tenen capacitat legal d'obrar; després, a la vista de les ofertes presentades, s'elegix la més econòmica en igualtat de la resta

de condicions; a continuació, s'autoritza la despesa i s'adjudica el contracte a l'empresa seleccionada procedint-se a la fiscalització de la mateixa despesa per part de la intervenció delegada; seguidament, es notifica al Registre Oficial de Contractes de La Generalitat per a la seua inscripció.

I, per últim, una vegada realitzat el servei contractat i presentada la factura, prèvia comprovació de la conformitat dels treballs realitzats, es procedeix al tràmit de pagament.

Com veuen, total transparència i compliment de la legalitat.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència el vicepresident segon, senyor Alejandro Font de Mora Turón)

El senyor vicepresident segon:

Gràcies, senyor conseller.

Per a fixar la posició dels grups sol·licitants, en primer lloc té la paraula la il·lustre diputada representant de..., Ciudadanos... *(Veus)* Perdó. Un moment i comprovarem el primer sol·licitant, que és el Grup Parlamentari..., Popular, efectivament.

Senyor Juan Carlos Caballero, té la paraula.

El senyor Caballero Montañés:

Gracias, presidente.

Señor Climent, le agradezco su comparecencia, pero tengo que decirle que sus explicaciones no convencen. Más que disipar dudas, ha generado. Ha hecho un gran esfuerzo por tratar de convencer a esta cámara que toda esta comparecencia era un sinsentido, una inventiva. Lástima que existan documentos, que después le mostraré, ya no solo que apuntan, sino que prueban lo contrario. Si aún está el nuevo presidente de la agencia antifraude, por favor, que tome nota.

Señor *conseller*, el objeto de esta comparecencia no es un tema menor. Me consta que usted así lo cree. Por tanto, le pido que sus explicaciones estén a la altura.

Primero, ¿cómo explica que se derrochen 150.000 euros en estudios que podrían ser elaborados perfectamente por técnicos de su *conselleria*?

Por poner algún ejemplo: ustedes contratan la elaboración de un diagnóstico de la innovación en la Comunidad Valenciana. ¿Quiere decir que ustedes no son capaces de hacerlo? ¿Quiere decir que no hay personal capacitado en la *conselleria*, ni siquiera en su nuevo chiringuito en la Agencia Valenciana de Innovación, que puede hacerlo, que tienen ustedes que subcontratarlo?

Encargan ustedes también un estudio del grado de implantación de la economía social y el emprendimiento, y otro similar, este de consultoría, para analizar el mapa y el estado del

empredimiento en la Comunidad Valenciana. ¿Tampoco hay personal cualificado en materia de emprendimiento?

Señor *conseller*, están pagando 40.000 euros por algo que sobradamente podría hacer el Consejo Valenciano del Emprendedor, que, entre otras cosas, es el órgano consultivo de La Generalitat en materia de emprendimiento.

Señor *conseller*, dilapidan 150.000 euros, que no tienen para autónomos y pymes, en informes que no necesitan porque ustedes mismos podrían elaborar.

Segundo. Señor Climent, ¿cómo explica que una dirección general que depende de usted esté fraccionando contratos? Le voy a poner ejemplos.

Finales de 2015, dirección general de economía. Tres contratos menores adjudicados: idéntico objeto, estudios económicos sobre el modelo de empresa responsable, responsabilidad social empresarial e implantación de la economía social. Importe idéntico, 21.000 euros. Idéntico adjudicatario, la Universidad de Valencia. Idénticas fechas, adjudican el contrato, todos, el 17 de noviembre; la recepción de los trabajos son todos el 22 de diciembre, a las doce, en el mismo despacho, en el despacho del subdirector, y la conformidad de la factura, todas, el mismo día, el 21 de diciembre.

Señor *conseller*, esto es un supuesto de hecho típico de manual de un fraccionamiento de contratos. Y ustedes lo hacen, conscientemente, para eludir, mediante la utilización de los contratos menores, la fiscalización previa de la intervención y las normas de publicidad y concurrencia.

Tercero. ¿Cómo explica, señor *conseller*, que la dirección general de economía elabore ofertas ficticias que siempre acaban recayendo sobre el mismo adjudicatario?

Ustedes crean una entelequia, una ficción, de solicitar tres presupuestos a quienes saben que no están en disposición de ofrecer, ni de cumplir.

Sigo con los ejemplos. Estudios sobre las exportaciones en la Comunidad Valenciana. Ustedes solicitan tres presupuestos: a la Universidad Complutense de Madrid, a la Universidad de Castilla-La Mancha y a la Universidad de Valencia. ¿Quién estará mejor capacitada para hacer ese estudio de las exportaciones valencianas? Evidentemente, la Universidad de Valencia. Las otras, la de Madrid y la de Castilla-La Mancha, rechazan.

Estudio sobre las prácticas de responsabilidad social empresarial en el tejido productivo valenciano. Solicitan tres presupuestos: al Instituto Mediterráneo para el Desarrollo Sostenible, a la ONG Rastro Solidario y a la Universidad de Valencia. ¿Quién es el único que presenta presupuesto? Evidentemente, la Universidad de Valencia. Las otras dos contestan textualmente que les es materialmente imposible abordarlo con garantías.

Ustedes crean una ficción cuando lo que están haciendo es adjudicar a dedo los contratos.

Cuarto. ¿Cómo explica que estudios adjudicados a la Universidad de Valencia acaben elaborándose por una mercantil que no presenta sus cuentas en 2011? Esto salió

en prensa, *conseller*; no lo dice el Partido Popular. En la web de la mercantil Estudios y Proyectos Estratégicos figuran como propios cuatro estudios, tres de ellos que se adjudicaron directamente a la Universidad de Valencia por un total de 62.000 euros, y uno adjudicado directamente a la mercantil por 21.000 euros. Señor Climent, ¿quién lo realiza realmente? ¿Qué tipo de relación tiene usted con esa empresa? Si los estudios son propiedad del Consell, ¿qué acciones han tomado para reclamarlos? Señor Climent, si todo está claro, ¿por qué borran su página web?

Todas esas preguntas no son baladíes. No son casos particulares. Responden al *modus operandi* de la contratación que está siguiendo su *conselleria*.

Señor Climent, no hay un solo contrato menor de la dirección general de economía que me haya sido remitido que no presente alguna irregularidad. Pero, como dispongo de tiempo limitado, me centraré en uno en particular. Preste atención, porque creo que sabe de cuál le voy a hablar.

Estudio del grado de implantación de la economía social y emprendimiento. Importe, 21.500 euros; solicitud de presupuestos, el 11 de noviembre de 2015, a las diez de la mañana. Recuerde esta fecha, señor *conseller*, el 11 de noviembre de 2015. A las dos horas de enviar la oferta, una entidad invitada ya les contesta diciendo que no tienen la capacidad para elaborarlo. Y solo una hora más tarde, tres horas después, la universidad remite a la *conselleria* el proyecto de estudio detallado y presupuestado. Fue rápido, ¿no?

¿Puede confirmar que la universidad no tenía el proyecto elaborado previamente? No se preocupe. No, no hace falta. Se lo digo yo: el proyecto lo tenía elaborado antes de que la *conselleria* iniciara el proceso de contratación. (*Aplaudiments*)

¿Sabe..., sabe qué día está firmada la propuesta de la universidad, señor Climent? El día 10 de noviembre, un día antes de que la *conselleria* emitiera la oferta. Eso se llama, *conseller*, amañar el procedimiento.

La *universitat*, el día de antes de ser invitada, cito textualmente, dice: «Declaro que he tenido conocimiento de la solicitud de la oferta de servicios efectuada por la *conselleria* – su *conselleria* de economía – para la ejecución del contrato que tiene por objeto el estudio sobre el grado de implantación de la economía social.» Y añade: «Conozco el proyecto con su..., (*tus*) –perdón– con su contenido.» Un día antes de que la *conselleria* le invitara. Señor Climent, esto es un escándalo. Esto es un escándalo. ¿De verdad quiere hacernos creer que esto no está amañado? ¿Cómo explica que el proyecto ya estuviese elaborado? ¿Lo considera ético o estético? Porque más bien parece un fraude y clientelismo.

Señor Climent, el estudio se adjudica a la universidad. Y aquí no acaba: el director general de economía, el 21 de diciembre de 2015, le da el visto bueno y la conformidad. ¿Sabe, señor *conseller*, qué implica la conformidad a una factura? Que los servicios por los que se paga han sido prestados.

Preste atención, señor Climent, el adjudicatario se obliga a prestar antes del 15 de diciembre de 2015 los siguientes servicios: elaboración de un informe y la celebración de una jornada para celebrarlo y proponer estrategias a seguir. Si ustedes pagan, sería imposible –y, por cierto, también

ilegal- que se diera la circunstancia de que ambos servicios no hubieran sido prestados.

Señor *conseller*, personalmente le solicité que me acreditara que esa jornada se había realizado. El 13 de marzo me contestó. Sinceramente, creo que usted no era consciente de que con su respuesta estaba constatando una ilegalidad. El 13 de marzo de 2017, quince meses después de haber pagado, usted confirma por escrito, con su firma, que la jornada no se había realizado aún. Usted constata que han pagado por servicios que no se han prestado. Con otras palabras, prevaricación administrativa.

Señor Climent, ante todo esto, mi grupo le pregunta: ¿avala usted esta gestión? ¿Va asumir alguna responsabilidad política? ¿Se la va a exigir a su director general?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident segon:

Gracias, señor Caballero.

Ahora sí, en representación del Grupo Ciudadanos, la ilustre diputada Rosa García tiene la palabra.

La senyora García González:

Muchas gracias, señor presidente.

Buenos días, señor *conseller*.

Cuando hace referencia a que hemos registrado el grupo del Partido Popular y nosotros mismos una comparecencia muy parecida y con tan poco tiempo, pues no sé en qué sentido lo habrá querido decir, pero, desde luego, yo lo que pienso es que coincidimos en que algo tan importante no se puede dejar pasar.

Para su tranquilidad y para que no piense que hemos hablando, que podríamos haberlo hecho perfectamente, pero no ha sido así, le diré que yo en realidad lo que quería era registrar una interpelación de urgencia. Y la mesa no la admitió, por eso se ha convertido en lo que hay.

Nos encontramos de nuevo aquí, señor *conseller*, discutiendo y, pese al aprecio que usted sabe, que es real, que le tengo, no es ni por gusto ni por placer. ¿Sabe por qué estoy aquí? Porque su comportamiento errático no para de recordarme aquel viejo chiste en el que entra una persona y dice: «¿Sabe la diferencia entre la ignorancia y la indiferencia?» Y dice: «Ni lo sé ni me importa.» Bueno, pues eso es en lo que se ha convertido su actuación a cargo de la *conselleria*, en un chiste errático, o todavía peor, en una mala novela por capítulos. Desgraciadamente por eso nos hallamos aquí, porque la tónica dominante de su actuación, desde que tomó cargo en la *conselleria*, ha sido un *laissez faire* absoluto, en el que parece que le importa poco lo que hace, porque poco se esfuerza más allá de intentar preservar ese delicado equilibrio en el único sistema donde su óptimo de Pareto no se basa en quién es el más válido para ocupar cada cargo, sino en de dónde le

viene el padrino y a qué sección del pacto del *Titanic* pertenece cada persona a la que sienta en un cargo.

Y eso le lleva a que esté incurriendo constantemente en una falta de respeto, tanto hacia esta cámara como a la función pública que le ha sido encomendada. Y lo que es todavía peor, hacia todos los valencianos a los que, le votaran o no, usted debe respeto y dedicación absoluta.

Señor Climent, hoy no venimos a hablar de su flagrante incapacidad para hacer nada que sea medianamente eficiente, tampoco acerca de que hayan pasado dos años sin hacer realmente nada por la economía valenciana, diciendo, eso sí, que es que no consiste simplemente en mover la nariz, excusándose en la herencia recibida y viviendo a sabiendas de que las crisis económicas son cíclicas, y que cuando acabe su mandato, pase lo que pase, ya debe acabar el ciclo, y los indicadores serán necesariamente mejores que aquellos que se daban cuando entró en el cargo. Qué descanso, ¿verdad?

Y mire que eso ya es grave de por sí, porque la función de su *conselleria* no es acabar con la crisis, es conseguir poner los medios estructurales para que la industria y el empleo valenciano sean más fuertes y más estables. Pero como le digo, no venimos a hablar de eso. En esta ocasión solo podemos felicitarle porque ha conseguido usted algo muy difícil, superarse. Porque lo que venimos a tratar es algo muchísimo peor, algo en cuya calificación jurídica me abstengo, pero cuya calificación política solo puede ser la de mala gestión, desidia, abulia en el ejercicio de sus funciones y fomento de las corruptelas.

Hace poco más de un mes, el pasado 8 de abril, salía en prensa que su *conselleria* había destinado unos 83.000 euros a contratar una serie de informes al catedrático de la Universidad de Valencia, César Camisón. Esos informes se habían canalizado y encargado a través de la sociedad consultora Estudios y Proyectos Estratégicos, SL, sociedad titularidad de la esposa y el hijo de Camisón, que para mayor inri está en situación de cierre registral, ya que no presenta cuentas al registro desde 2013, es decir, que la empresa familiar no tenía las cuentas depositadas. ¿Cómo se le ha pasado ese pequeño dato si es usted el adalid de la transparencia? ¿Cómo es que no levanta la alfombra para ver si huele?

Mire, desde el Grupo Ciudadanos, no estamos en contra de que tenga asesores. Al contrario, dado sus actuales conocimientos del tejido productivo y empresarial valenciano, le encomiamos a que los tenga. Tampoco estamos en contra de que los elija discrecionalmente. Si algo resulta imprescindible es que los políticos entendamos que no tenemos la razón absoluta y que los asesores habitualmente son gente muchísimo más formada que nosotros y en los que debemos confiar. Por eso le deseo que tenga siempre asesores en los cuales confíe plenamente y que cuando le digan que se equivoca, pueda usted hacer autocrítica.

Créame que jamás haré sino felicitarle si elige como asesores a personas más sabias que usted. Como indudablemente es el señor Camisón, así que no va por ahí la crítica. Más aun, ni siquiera voy a criticar el importe de los informes, dándole un amplísimo e inmerecido beneficio de la duda, al fin y al cabo si los informes lo valiesen y realmente fuesen herramientas de calibre para salvar la maltrecha industria valenciana, le digo que incluso me parecían baratos. Pero aquí de nuevo le reitero que no le doy mi apoyo, sino que mantengo mis dudas y mis reservas.

A fin de cuentas, si tenían tales informes y eran realmente útiles, por qué no los ha implementado. Por qué en lugar de presumir y jactarse de ellos, como ha hecho con cualquier otra cosa que podría resultar mérito propio o ajeno, nos encontramos con que los informes parecen no tener ninguna aplicación real. Eso me hace dudar muchísimo y espero que hoy pueda justificarlo. Pero, como le decía, eso no es lo más grave, es la forma en qué se contrató.

César Camisón, como bien le consta, es catedrático de una universidad pública, como tal está sujeto a un régimen que incompatibilidades, que hace que toda su investigación pertenezca a la universidad, y que solo se pueda contratar para elaborar informes a través de la misma. Sin embargo, nos encontramos con que está desviando sus encargos a través de una sociedad familiar, con la desvergüenza de publicitar en la misma su trabajo universitario. Y esto, no nos equivoquemos, no se trata de un sistema de conseguir la fiscalidad más favorable, sino de conseguir detraerle a la Universidad de Valencia un encargo y unos honorarios que realmente le pertenecían.

¿Sabe cómo funciona la Universidad de Valencia en relación a sus encargos, señor *conseller*? No se preocupe, porque se lo voy a explicar ahora mismo a esta cámara cómo funciona.

Mire, de cada encargo que recibe el 10% lo destina al departamento que recibió el mismo. El 90 restante, el 90% restante, se distribuye de forma que el 10% se lo queda la universidad y lo convierte en fondos propios de investigación de quien elaboró el informe, y el resto es remuneración extraordinaria para quién lo elaboró, un 19%. Eso es lo que se estaba apropiando su asesor, el catedrático Camisón, con su connivencia o ignorancia. Y, sinceramente, no sé cuál de los dos supuestos resulta peor.

19%. Lo que en un importe de 83.000 euros supone 15.770 euros que correspondían a la Universidad de Valencia. 15.770 por ahora y que sepamos.

Pero si viene a decirme ahora, cuando tenga usted el derecho a su réplica, que de los cuatro informes al final solo fue uno, el del cuadro de mandos para la gobernanza de la competitividad regional, de poco más de 21.000 euros, me parece lo mismo. El problema no son los casi 4.000 euros que serían en ese caso o de más de 15.000 que sería en el otro. El problema es que un solo caso es por sí mismo totalmente intolerable.

A ver, señor *conseller*, como piensa hablar de la importancia del desarrollo de la I+D+I a través de las universidades, de la excelencia investigadora como sistema de generar mayor competitividad o de la importancia de un desarrollo sostenible del progreso industrial a través de las innovaciones de nuestros investigadores a partir de ahora, porque realmente no puede hacerlo sin incurrir en la más absoluta cara dura.

Cómo va a convencer a nuestras empresas de que colaboren con nuestras universidades si el primero que ampara chanchullos y tejemanejes para detraerles encargos profesionales es su *conselleria*. No puede, realmente no puede. ¿Y frente a eso qué ha hecho? Porque la única reacción de su *conselleria* respecto a esta noticia parece haber sido la de mirar a otro lado e ignorar la situación.

Ejemplaridad, transparencia, legalidad, tres palabras que su *conselleria* no ha dudado en ignorar para permitir con que un asesor externo...

El señor vicepresidente segon:

Gracias, señora García.

La senyora García González:

...se lucrara más de lo que respondía.

El señor vicepresidente segon:

Le ruego termine, por favor, ha finalizado su tiempo.

La senyora García González:

No parece muy buena excusa. (*Inintel·ligible*) ... después su propio equipo quién avisó al señor Camisón cuando... (*El vicepresidente desconnecta el micròfon de la diputada*)

Se ve que alguna evidencia de que les habían pillado debían de tener. (*Aplaudiments*)

El señor vicepresidente segon:

Ruego a sus señorías que respeten los tiempos, según las nuevas normas.

Bien, a continuació intervindran els grups que no són sol·licitants, però que fixaran la seua posició.

En primer lloc, el Grup Parlamentari Podem-Podem, el senyor Josep Almería. Il·lustre diputat, té la paraula.

El señor Almería Serrano:

Moltes gràcies, president.

Senyories.

Demanar la compareixença d'un membre del Consell per un tema com el presentat en aquesta iniciativa parlamentària em sembla una maldestra ocurrència d'oportunisme polític, considerant a més que en la mateixa formulació ja es dóna una carta de naturalesa a una més que presumpta irregularitat en un procés de contractació pública, perquè és de contractació pública del que estem parlant.

Però, senyories, sumar-se per acumulació a aquesta petició de compareixença, açò ja és de notable alt, eh, encara que s'exercisca la presumpció d'innocència en el text de la mateixa formulació.

Aquesta compareixença s'ha demanat, i cite textualment, per explicar les irregularitats en la contractació d'informes a una empresa d'assessoria, que no és d'assessoria, és de consultoria, que hi ha una gran diferència a més. Una empresa que no

diposita els seus comptes anuals en el Registre Mercantil des de 2011. Això és cert.

Caldria referir-se, eh, en este requeriment a quina és la normativa vigent de la contractació pública i no a judicis de valor, a judicis de valor basats en que si la contractació d'informes externs pressuposen una baixa capacitat executiva dins de la *conselleria* per a realitzar-los, per si hi ha fraccionament de contractes –això és una opinió, és una opinió com hi ha moltes altres–, que si hi ha potencials subcontractistes sense competència per fer els informes. En tota la Universitat Jaume I no hi ha ningú capacitat per a fer estos informes? Per favor! Vinga, un poquet més de rigor.

Vostés, senyories del Partit Popular i Ciutadans, uns mes que altres, experts en l'art de la contractació pública, haurien de saber i de fet saben que l'incompliment de les obligacions registrals d'una societat mercantil, almenys de moment, no és una irregularitat del procediment de contractació pública ni de l'òrgan de contractació. I així en cap d'ells té responsabilitat sobre aquest fet, eh, ja que es tracta d'una competència exclusiva de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes que depén del Ministeri d'Economia, Indústria i Competitivitat.

Estem davant d'un contracte menor, un contracte menor que, segons l'expedient remés per la mateixa conselleria i les dades contemplades, tant en el registre oficial de contractes de La Generalitat com en el Registre Mercantil, compleix amb el que es disposa en la Llei de contractes del sector públic i en la regulació autonòmica a l'efecte.

L'elaboració d'una forma per la qual se justifique la necessitat puntual, eh, i el cost màxim a contractar, i l'acreditació que no se disposen de mitjans suficients, l'aprovació de la despesa i la incorporació de l'expedient a la factura corresponent. La sol·licitud de tres ofertes a entitats diferents que no estiguen vinculades, no formen grup empresarial i que tinguen capacitat legal d'obrar. Anem a vore, la Fundació Universitat Jaume I Empresa no estarà capacitada per a fer este contracte, els motius pels quals no sabem.

Una altra empresa privada no sabem exactament quines eren les seues competències. És a dir, si davant d'una petició de tres alternatives només se presenta una, doncs, lògicament, eh, segons la normativa s'ha d'adjudicar el contracte.

D'aquesta forma, sense citar la resta de punts de la normativa, que també es complixen, ens trobem amb un procés administratiu de contractació correcte que no presenta irregularitats ni incidències que consten en el registre de contractes. És a dir, senyories, pel que fa al consell de contractació i des del nostre punt vista, no hi ha cas, no hi ha cas.

Altra qüestió serà si comencem a parlar de l'ètica dels negocis, de l'estètica i de la transparència necessària pels contractistes públics. I d'això parlarem en la rèplica.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Almería.

Senyories, continuem en la fixació de posició del grups parlamentaris.

I ara, en nom del Grup Parlamentari Compromís, té la paraula la il·lustre diputada Mireia Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies.

La veritat és que, senyor conseller, jo, vosté no sé què fa hui ací, sincerament. Ho vinc a dir perquè si la base és per què se contracta una empresa que no ha registrat els seus comptes en el Registre Mercantil, molt probablement, si haguérem d'analitzar cadascuna de les contractacions dels centenars i centenars de contractacions que se fan, no solament en l'administració valenciana com a tal, sinó en tots els ajuntaments, en el ministeri, etcètera, etcètera, molt probablement estariem davant de casos semblants i molt generalitzats, segurament. Per què? Perquè vostés no són els encarregats de vigilar, perseguir i, en tot cas, tindre la consecució del que comporta no tindre els comptes registrats en el registre mercantil.

La llei és clara. I hi ha un organisme clarament atorgat en les competències, no solament per fiscalitzar estes coses, sinó amb capacitat sancionadora per a perseguir aquelles empreses que no fan estes obligacions de registrar els comptes.

Tant és l'absurd, que fins la mateixa notícia en què vostés s'emparen per a portar aquí esta iniciativa ho diu clarament. Finalment diu la notícia que és l'ICAV qui té una capacitat sancionadora i diu clarament que va entre 1.200 euros i 60.000, i no s'ho treu el periodista d'un invent, és que ho posa en la mateixa pàgina de l'ICAV en el seu règim sancionador davant de circumstàncies com estes quina és la sanció que se li pot posar davant la grandària de l'empresa i, per tant, de la falta comesa.

Aleshores, quin problema hi ha en esta contractació? No hi ha cap. Respecte al que vostés demanen no hi ha cas. El que hi ha és un *tufo* darrere, que és el que han demostrat ací, s'han tret arguments de fons, perquè no hi havia motivació.

Que si ara és un problema contractar informes a la Universitat de València? És que aquí s'ha qüestionat que ara és un problema. És a dir, demanar a altres universitats i que se la duga la Universitat de València, diu, «se lo ha llevado la Universidad de Valencia». Y eso es fraccionament de contractes. Però quins contractes tenen vostés de fraccionament de contractes? Quin?

El senyor president:

Senyoria, s'ha de dirigir vosté al conseller.

La senyora Mollà Herrera:

Esta empresa té algun tipus de relació amb el conseller? Vostés no han contractat mai en el govern del PP a esta empresa? Vostés poden assegurar que esta empresa ix del no res, quan fins i tot la mateixa notícia diu clarament que funciona des de 1997. Vostés són capaços de dir que l'administració del Partit Popular, els antics governs del Partit Popular, mai van contractar una consultoria i un informe a esta empresa? També hi havia algú aleshores en les conselleries que tenia una vinculació, no sé, molt estranya, amb esta empresa? O amb este catedràtic?

Diu vosté, «no, és que la Universitat de València, esta empresa se'ls ha penjat en la web». Diu, *oiga, pues que lo discuta la Universidad de Valencia y la web de la empresa*. I que si la Universitat València entén que és una publicitat enganyosa o que s'ha apropiat d'uns documents que són propis d'uns treballs de la Universitat de València, emprenga les accions que considere. Però bé, però..., en què volen vostés que estiguem?

Miren, sort, sort que el conseller d'economia, senyor Rafael Climent, vosté no està en estes tonteries. Sort que vosté està dedicant la seua feina a reactivar el motor econòmic, productiu, els nous jaciments d'ocupació valencians. Sort *mal* que vosté parla del concepte del bé comú i de l'interés general i no de l'interés d'uns pocs i el bé de la butxaca d'alguns empresaris molt amics que clarament se beneficiaven, perquè després sabien pagar campanyes electorals. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Fixarà la posició, en nom del Grup Socialista, la il·lustre diputada Noelia Hernández.

La senyora Hernández Sánchez:

Muchas gracias, señor presidente.

Bueno, venimos hoy aquí a escuchar lecciones sobre transparencia, ética de los contratos públicos, amaños de adjudicaciones, cocinas y demás artimañas. Pero ¿saben por qué? Porque la contratación pública se ha convertido en un instrumento para la corrupción en nuestro país. Yo creo que la herramienta para conseguir desviar o favorecer a las empresas o a los amigos de nuestro interés ha sido a través de la contratación pública. Y por ello parece que cualquier acto de un contrato público sea sospechoso precisamente por la herencia que tenemos y lo que llevamos detrás. Pero además por una legislación que favorece este juego a través de los contratos menores.

La publicidad ralentizaría mucho los procesos para los que se destinan estos contratos menores, pero también aumentaría la transparencia y evitaría situaciones en las que se pueda dar juego a este tipo de sospechas, teatros, dudas, etcétera.

La cuestión yo creo que es otra. O sea, qué responsabilidad tenemos para cumplir la legislación y la ética, todo lo relacionado con lo público, y si solo es necesario cumplir la legislación. Yo creo que, en función de cómo pensemos y de la ética que cada uno tenga, tenderá a ser malpensado o bien pensado en función de cómo se está actuando de los contratos que se establezcan por parte de un gobierno o de una *conselleria*.

Porque al igual que en nuestra sociedad se permite la corrupción a muchos niveles, se permite la economía sumergida, se permiten pequeños fraudes en el día a día, creo que también se es más permisiva con lo que hace o no hace un político y se es más permisiva respecto a la interpretación de lo que se hace o lo que no se hace. Y el descrédito actual de la política viene de comportamientos que no podemos permitirnos y debemos evitar.

Pero además, en este caso, estamos hablando de un supuesto incumplimiento de una empresa, de no presentación de las cuentas en el Registro Mercantil y de un supuesto incumplimiento de un funcionario con su universidad, porque al final no debemos olvidar que si hay algo ilícito en este proceso, debería reclamarse al catedrático de la Universidad de Valencia, que es también parte de empresa, que es el que realmente podría haber hecho, supuestamente, algo ilícito.

Como ya se ha dicho antes, en este proceso se invita a tres empresas, la Fundación UJI-Empresa y *(inintel·ligible)* ... Technologies, pero yo me pregunto si es real que el gobierno del PP –se lo pregunto a usted, *conseller*–..., el gobierno del PP no contrataba informes de consultoría en su *conselleria*? El gobierno del PP no ha contratado a la Universidad de Valencia antes para realizar informes de consultoría? ¿Estamos desacreditando la capacidad de la Universidad de Valencia para emitir un informe experto sobre la situación de la economía valenciana, sobre todo con la limitación que tenemos de recursos humanos dentro de nuestra estructura, de La Generalitat?

Hay muchos estudios, muchos informes a los que no se va a ser capaz de llegar, porque tenemos muchísimas limitaciones de recursos humanos. Y por eso este gobierno y otros gobiernos han acudido a informes de consultoría externos de personal experto para que le asesorara en la elaboración de sus políticas y sus actuaciones.

Por eso, yo creo que aquí estamos ante una artimaña, un teatro más de alguien que quizá..., de un partido en concreto, que no debería dar lecciones sobre transparencia y ética en los contratos públicos.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, diputada.

Conseller, té ara vosté la paraula per a contestar a les fixacions de posicions suscidades en esta compareixença.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, president.

La veritat que és prou deplorable, és prou deplorable que arran d'una notícia, tenint tota la documentació, com vostés tenen, i a més donada i que l'hagueren pogut analitzar, siguen capaços de vindre ací, demostrar la poca rugositat amb què plantegen el tema i, a més a més, volent fer entendre que *piensa el ladrón que todos son de su misma condición*. (Aplaudiments) I això és el que varen fer (*inintel·ligible*) ...

Mire, vaig a tornar a intentar explicar i no entrar en cadascun dels detalls..., perquè és que no val la pena, i crec que tant Compromís, Partit Socialista i Podem han deixat unes coses molt clares que no m'agradaria repetir.

Però vaig a dir-los que vostés saben..., i ho saben perquè els hem facilitat tota la documentació, per tant, tot el tema de la transparència vostés deurien d'ensenyar-se-la, perquè quan abans els demanaven mínima informació, vostés a tot diuen que no i es tenia de fer molt feia per a poder esbrinar què és el que vostés estaven fent, bàsicament, també en els contractes menors, que ara després els diré un poquet com treballaven vostés en la tema dels contractes menors. Que es van incoar entre 2015 i 2016 eixos diversos expedients de contractació menor, amb objectes diferents, els tenen tots vostés.

Centrant-nos en l'adjudicació d'este, d'Estudis i Projectes Estratègics, SL, dir que este contracte correspon a la realització d'un estudi per a l'elaboració d'un model d'avaluació i governança de la competitivitat regional de la Comunitat Valenciana, basat en la metodologia del quadre de comandament integral i que vostés poden consultar perquè està penjat a la web de la conselleria.

L'objectiu perseguit..., i vostés saben que quan nosaltres fem contractes menors els fem perquè ens manca estructura, perquè vostés ens van deixar desestructurada tota La Generalitat. I això que vosté ha dit, senyor Caballero, que els haguérem pogut fer de manera interna, li dic que no, li dic que no, perquè no tenim mans, i vosté ho ha de saber. I estem reconstruint i reestructurant tota La Generalitat, inclosa també la conselleria d'economia. I fins que no tingam una mínima estructura, fins volent que es treballes des de dins, va a ser impossible. I per això també tenim de contractar fora. I això vosté ho ha de tindre clar. I després, sembla ser, per les seues paraules, que és un delictes també contractar amb la Universitat de València; per les seues paraules, tot un delictes.

Mire, seguint amb este contracte, tinc de dir-li que l'objectiu perseguit és comptar amb un instrument d'anàlisi i també com a eina per a implementar l'estratègia de La Generalitat amb la idea de promoure un model de desenvolupament sostenible.

I com els acabe de dir, l'estudi realitzar va passar a formar part d'una sèrie d'estudis econòmics, com a número 4 de la sèrie, que es troba disponible *online* per a qualsevol que el vullga veure a la web de la conselleria, apartat economia, estudis econòmics.

I a continuació, vaig a explicar-los el procés de tramitació seguit per a la contractació del citat estudi, una altra vegada.

En primer lloc, es van sol·licitar tres ofertes, i es va sol·licitar a la Fundació Universitat Jaume I-Empresa, al Grup Easy Tecnologies, SL, i a Estudis i Projectes Estratègics, SL, com vostés molt bé saben, però cal ratificar-ho.

Es va presentar una única oferta per part d'Estudis i Projectes Estratègics, SL, per tant, el contracte va recaure en esta.

A més a més, cal tenir en compte i saber que el citat licitador ha treballat per a la Generalitat valenciana anteriorment en altres estudis, encarregats per diferents departaments, que ara intente resumir-los.

L'any 2011– no sé qui governava–, assessorament tècnic per a la preparació d'una proposta a l'elaboració i difusió del pla estratègic global del turisme de la Comunitat Valenciana 2010-2020. Agència Valenciana d'Avaluació i Prospectiva és qui contracta. ¿No tenien prou personal per a fe-rho?

2009. Assessorament en àrea de prospectiva, mesures per al desenvolupament empresarial, tecnològic i infraestructures de la Comunitat Valenciana. Agència Valenciana d'Avaluació i Prospectiva. Tampoc tenien prou personal en eixe moment.

2003. Avaluació tècnica dels resultats dels contractes derivats del projecte Ecosigma. Entitat contractant: Seguretat i Promoció Industrial Valenciana, SA, Sepiva. Sembla ser que en el Sepiva n'hi havia molt poca gent també.

I tinc de dir-los que d'igual manera es troben entre els seus clients la Universitat Miguel Hernández d'Els, la Fundació Universitat Jaume I-Empresa de Castelló o el mateix Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, entre altres, al qual cosa crec que hauran de tenir clara acreditada, com es pot comprovar, suficient solvència tècnica en l'àmbit de la consultoria, sense ser un gran consorci, com és habitual en aquest mercat, on existeix una clara concentració en pocs però molt grans grups de la consultoria.

D'altra banda, i com és obligatori en el procés de licitació per a poder comprovar que no comparteix interessos empresarials amb cap dels altres licitadors, es va aportar declaració negativa sobre pertinença a grup empresarial.

No obstant tot açò, sembla ser, segons vostés, i alguna notícia de premsa de fa unes setmanes, que Estudis i Projectes Estratègics va incomplir la seua obligació d'inscripció de certs actes mercantils en el registre mercantil.

Però –insistisc–, açò no, no és responsabilitat que afecta al procediment de contractació, com ja he dit abans. Per tant, encara els entenc menys, moltíssim menys.

En qualsevol cas, i si és del seu interès, a hores d'ara tinc de dir que l'empresa ha comunicat a la conselleria que ha iniciat el procés de regularització en el compliment del depòsit de comptes anuals en el registre mercantil.

Lamente profundament que vostés veguen la palla en l'ull de l'altre –és costum, ¿no?–, però no veuen mai la viga en el seu, mai. És a dir, aquell qui comet una falta té una conducta reprovable i creu que els altres també estan en la mateixa situació. Ja els ho he dit, *piensa el ladrón que todos son de su misma condición*. I vostés ho pensen això contínuament. (Veus)

Recorden que quan en l'època que vostés governaven, i ara els exposaré com utilitzaven vostés els contractes menors – (veus) sí, sí– perquè sapien que nosaltres som transparents i legals. No solament no realitzaven les comprovacions de legalitat observables en la contractació, sinó que ni tan sols es practicava la més mínima transparència en la contractació menor, mentre que ara es convida al menys a tres licitadors. Vostés van adjudicar durant molts anys –i és demostrable– directament sense selecció prèvia i ni tan sols es comprovava la solvència tècnica i professional a l'hora d'adjudicar *conditio sine qua non*, primer requisit de la llei de contractes, i vostés se la saltaven a la torera.

Miren, tan sols vaig a recordar-los algunes cosetes. Adjudicació a Teconsa, una constructora, de tota la instal·lació audiovisual que li va donar cobertura a la visita del Papa en 2006. Era un contracte de 7,4 milions. O, per exemple, els 85 contractes, dels quals 76 eren menors, adjudicats a Orange Market i la resta d'empreses de la trama Gürtel per més de 7 milions d'euros, on es va evidenciar un fraccionament –ací sí– claret de contractes per a eludir la normativa de contractació, entre altres irregularitats.

Junt al cas Fitur, que vosté també coneixen, amb sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, que diu que l'administració autonòmica, la del Partit Popular, l'Agència Valenciana de Turisme, la Conselleria de Turisme, la Conselleria de Territori i Habitatge, la Conselleria d'Infraestructures i Transport no solament no va portar un control efectiu dels pagaments, sinó que va alterar els criteris d'adjudicació dels contractes i va beneficiar irregularment a les empreses del grup Correa. I no ho dic jo, no ho dic jo, ho diu una sentència. ¿Val?

Per tant, davant això, davant això, la seua gestió es resumeix en negligència i balafament de recursos. En canvi, la nostra (veus) compleix la legalitat, és transparent i busca l'eficiència. *Ya lo veremos*, ahí mateixa.

Després, senyora García, pregunta, i intentaré contestar-li també, al respecte de César Camisón. Perquè vosté agarra primer el text com a pretext. Sembla ser que la fiscalització de vostés única i exclusivament siga la notícia. Jo no sé si vosté s'ha vist i cadascun dels documents que tenen a vore en el tema en concret, els podria haver tingut si els haguera demanat. No ho sé si ho ha fet.

Però m'ha semblat molt pobra la seua intervenció i d'un atac directe i visceral cap a la meua persona, que per això dic que diu poc. Si parlem de respecte, intente ser cada dia una persona molt respectuosa en tot, en totes les persones i en tot allò que diuen les persones. Però moltes vegades, quan les opinions són tan subjectives, no tenen una base argumental, rigorosa i, a més a més, un estudi darrere de fiscalització de la gestió que s'està fent, per a mi això és deplorable, deplorable.

I tinc de dir que quan vullga que li explique amb tot el detall tota la gestió al voltant d'economia i sectors productius en cadascuna de les direccions generals, o secretaries autonòmiques, o Ivace o Servof estic a la seua, a la seua disposició. I probablement, si ho coneguera de primera mà, quedaria bocabadada, bocabadada, de tots i cadascun dels plans, projectes i accions que s'estan desenvolupant des de la Conselleria d'Economia Sostenible, Sectors Productius,

Comerç i Treball. I amb molta feia per part de tots i cadascun dels alts càrrecs i de tots i cadascun dels funcionaris en la conselleria. I això, quan vullga, quede a la seua disposició i li ho explique, però fil per randa, sense tindre de vindre a comparèixer o tindre d'anar a una compareixença en comissió. Quan vosté vullga té la conselleria a la seua disposició.

Després, vosté és prou metonímica, agarra el text com a pretext. Vosté ha vist ahí César Camisón, doncs, anem a vore, anem a jugar amb César Camisón. Poca rigorositat, perquè jo he de dir-li que amb eixa persona no hem contractat. I ara intentaré explicar-li-ho.

I toca molt la mentida de manera continuada i per a mi arriba a ser molt irresponsable en la seua participació des d'esta tribuna, molt irresponsable. Perquè inclús fa ús de la paraula que utilitza el mitjà de comunicació, que és un assessor del conseller Climent, ni el conec, ni tinc cap relació amb cap empresa, cap relació, cap. Per tant, mentixen compulsivament, mentixen compulsivament. I això quan vulguen els ho demostre, cap relació, ni el conec. Això simplement perquè quede clar. I torne a repetir-ho, obligació de vostés és fiscalitzar-nos bé el treball que estem fent. I la veritat és que dona pena la fiscalització que fan i com la fan, pena.

Vaig a intentar contestar-li a la pregunta del senyor César, perquè quede clara, per què quede clar que l'adjudicació del contracte, torne a repetir, «Estudi per a l'elaboració d'un model d'avaluació i governança de la competitivitat regional de la Comunitat Valenciana», basat en la metodologia del cos de comandament integral, es realitza a favor de l'única licitadora que va presentar oferta, Estudis i Projectes Estratègics, SL. El representant legal de la qual, el gerent i qui presenta l'oferta, és la senyora Encarnación Ava Martí, tal com consta en el document de l'oferta presentada.

La conselleria ignora la relació personal o familiar entre aquesta persona i el senyor César que diu vosté, que és director de la càtedra d'Economia Familiar de la Universitat de València, que ha col·laborat en diversos estudis adjudicats a la Universitat de València per part de la direcció general d'economia, que ara els diré quins estudis són. Però nosaltres si contractem, contractem amb la universitat, supose jo que després el rector o el consell rector o el vicerector de l'àrea serà qui s'encarregue de dir quin catedràtic o catedràtica ha d'estar al front d'eixe estudi. Però mai en la vida crec jo que la conselleria té la capacitat de contractar amb un catedràtic directe de la universitat.

Els estudis són: elaboració d'un estudi sobre actius intangibles; elaboració d'un estudi sobre el grau d'implantació de l'emprenedoria a la Comunitat Valenciana i la pime valenciana reptes de futur i estratègies d'adaptació per al desenvolupament sostenible i el comportament recent del sector exportador a la Comunitat Valenciana, que com es pot vore són estudis diferenciats, estudis totalment diferenciats.

El fet que tres d'ells pel que sembla figuren durant un temps com a treballs realitzats per la mercantil Estudis i Projectes Estratègics, SL en la seua pàgina web és una irregularitat totalment imputable a ella de la qual aquesta conselleria, com vostés supose que entendran, no té cap responsabilitat, cap responsabilitat.

D'altra banda, els contractes adjudicats a les universitats públiques es formalitzen, com els he dit, a favor de la

institució i no d'un catedràtic o professor en particular, sent el rector qui designa els funcionaris i investigadors que participaran en la redacció d'este estudi. Per tant, el fet que aquesta persona, coordinador o redactor d'alguns d'ells, és un fet *a priori* desconegut per a l'administració contractada.

Per últim, l'anàlisi sobre la compatibilitat i incompatibilitat d'este senyor, funcionari de la Universitat de València, supose que tindran clar que no correspon fer-ho a la Conselleria d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball. I serà, si de cas, a la mateixa universitat.

Per tant, pense que el que és el tema de la contractació al respecte ha quedat o supose que ha quedat clar i que esta *conselleria*, no sols en aquest sinó en tots i cadascun, en tots i cadascun dels contractes, som legals, complint la legalitat i som transparents, clarament. I, a més a més, busquem l'eficiència en tot allò que fem i en l'estructura que tenim.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

(*Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Per a rèplica, primer, Podemos-Podem, el senyor Almería, i després de menor a major, ho tinc ací en el guió i és de menor a major.

Senyor Almería, quan vosté vullga. Senyor Almería i senyor Caballero, entenc que no hi ha més. Senyora García? Senyor Almería, senyor García i senyor Caballero, durant quatre minuts.

Quan vullga, senyor Almería.

El senyor Almería Serrano:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Hem vist ja que no hi ha cas, evidentment no hi ha cas pel que fa al procés de contractació pública. I a més pense que a vostés tampoc els importa massa el tema.

Una altra qüestió, i aprofitem l'avinentesa per parlar..., és sobre l'ètica, l'estètica i la transparència de les accions empresarials i del funcionariat públic. Que una empresa privada s'arrogue treballs de la Universitat de València en la seua plana web és prou dolent. Que se constate després la vinculació entre el funcionari públic, en este cas un catedràtic de la Universitat de València, autor d'eixos informes, i la propietat de l'empresa, és més dolent encara. Que el 4 de gener de 2007, l'empresa contractista amplie capital el cent per cent i entren nous socis o nou soci que, com vostés sabran, no és prescriptiu que s'inscriba en el registre mercantil, el qual no apareix en la informació registral, tampoc no és

massa transparent per al procés. Que es diga que hi ha una relació fluida entre el director general d'Economia, senyor Álvarez, i el catedràtic de la Universitat de València, senyor Camisón, ens pareix bé, bé o mal, no ho sabem.

Però també el que venim a dir és que, senyor conseller, encara que no siga preceptiu, donades estes circumstàncies, no estaria de més pegar-li una volta i pensar que seria una bona mesura que, a més a més de la normativa estatal i la complementària autonòmica, es poguera demanar el compliment de les obligacions mercantils als contractistes que vulguen operar en la Generalitat valenciana, donat que això no suposa tampoc una cosa molt complicada per al contractista.

Finalment, entenem que esta empresa i els seus propietaris no estan massa contents amb el contingut de la seua web, ni tampoc amb els titulars que han aparegut en premsa, ja que en estos moments eixa pàgina web du un rètol que diu «Próximamente. Sitio web en construcción». Allò que esperem és que en esta construcció, a més que facen una pàgina web nova, puguen construir alguna cosa més amb l'ètica, l'estètica i la transparència empresarial, cosa que també podria ajudar la conselleria d'economia amb alguna acció destinada a sensibilitzar la gent i les empreses que operen amb la Generalitat valenciana en les bones pràctiques d'ètica, estètica i transparència empresarial perquè al final puguem avançar en este complicat procés, que és el de la contractació pública.

El convidem i també, probablement, es veja vosté en una iniciativa del nostre grup parlamentari encaminada a donar una sèrie d'accions destinades a incrementar estos tres conceptes, que pensem que són importants per al món de la contractació pública, ètica, estètica i transparència.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Almería.

Senyora García.

La senyora García González:

Muchas gracias, señora presidenta.

Tengo que decir, señor *conseller*, que trabajamos con bastante más rigor que la simple lectura de las noticias. Me ha acusado usted de falta de rigor y de subjetividad. No entraré desde luego a discutir opiniones personales, como es obvio. Le agradezco su disponibilidad para explicarme sus planes económicos y me encantaría que así fuera, pero, eso sí, si no ralentiza su gestión más todavía, no querría ser yo la culpable. (*Aplaudiments*) Muchas gracias.

En ningún momento he dicho que el señor Camisón sea su asesor sino que usted lo contrata para ser asesorado por él. Esa queja, si acaso, al diario, no al Grupo Ciudadanos.

En esta comparecencia suya nos ha tocado a los dos grupos que estábamos pendientes de sus explicaciones, a unos les toca recibir caña por sus viejas y malas praxis y, bueno, a nosotros continuamente que se nos acuse de bisoñez. Pues, mire, yo lo celebro, porque le aseguro que la novedad pasará y cuando eso pase no les quedará nada para quejarse de nosotros. (*Aplaudiments*)

Mire, contratar a la universidad no es un problema, obviamente, pero se ha contratado a un asesor que es catedrático, por lo tanto es incompatible el que desarrolle trabajos por su cuenta. Y los funcionarios de su *conselleria*, elegidos por mérito y capacidad, supongo, no pueden ignorar las posibles incompatibilidades a la hora de contratar. Pienso que no me equivoco.

Esperaba que no hubiera tenido la idea de excusarse diciendo que no es a la *conselleria* a quien corresponde controlar las incompatibilidades. Su *conselleria* no solo quería el informe sino que quería que lo elaborase el señor Camisón, por el prestigio y las habilidades que ha adquirido en su carrera investigadora. Y ese prestigio y habilidades los ha ganado por la inversión que en él mismo ha efectuado la propia universidad. ¿Va a decirnos que como la universidad es pública no tiene que esperar nada a cambio por esa inversión? ¿O pretende que en su caso se haga una excepción del principio del derecho, que dice que la ignorancia de la ley no exime de su cumplimiento?

Tampoco le puedo admitir el argumento de si la Universidad de Valencia ha abierto o no investigación al respecto. No es a la universidad a quien venimos hoy a preguntar, es a su *conselleria*, así que si alguna de las anteriores es su excusa, pues no es admisible, señor *conseller*.

Por cierto, la universidad no ha tenido una respuesta enérgica de condena hacia el artículo periodístico, ahí lo dejo. Usted siempre ha predicado ejemplaridad, pero ¿realmente espera conductas ejemplares cuando ni usted, ni su *conselleria* son capaces de predicar con el ejemplo? ¿A ese nivel se ha llegado? Es duro decirlo, pero esperaba muchísimo más de usted, señor *conseller*. Mucho predicar limpieza y eliminar viejas costumbres, pero pronto ha adquirido los peores vicios de la vieja política. Porque le digo una cosa, no creo que nadie llegue a dirigir una *conselleria* con el ánimo de ser deliberadamente corrupto, desde luego que no, en absoluto, no lo creo. Pero las cosas a veces suceden gradualmente, mediante vicios tolerados, mirada al otro lado, consentir excepciones de la regla. Al fin y al cabo al principio es muy poco, algo que apenas importa y no se ve, pero poco a poco las instituciones se convierten en comportamientos habituales, en líneas rojas que se van desdibujando. Demasiado bien lo sabemos en esta comunidad y demasiado pronto parece habersele olvidado al nuevo Consell.

De todas formas, si los comentarios vertidos hoy aquí por parte de mi grupo no se ajustan a la verdad, si lo que se ha hecho en este caso es legal y transparente, señor *conseller*, por favor, enseñenos los papeles, enseñe los papeles que lo demuestren.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Muchas gracias, señora García.

Señor Caballero.

El senyor Caballero Montañés:

Gracias, presidenta.

Señor Climent, una vez más esta cámara es testigo de la hipocresía del *Titanic*. Ustedes fueron tan exigentes cuando estaban en la oposición que ahora mismo se les ha olvidado de todo, ahora que son gobierno. Ustedes cogieron una borrachera de proclamas de ética y moral y ahora constantemente la están pisoteando. (*Aplaudiments*)

Ustedes han desaprovechado la oportunidad de venir aquí a dar respuesta, los grupos de la oposición, los grupos que sustentan al gobierno hacen de cómplices en lugar de venir aquí a exigir las responsabilidades al señor *conseller*. Lamentamos, desde luego, que eso así sea.

Mi grupo parlamentario solicitó la comparecencia para conocer las explicaciones que usted tenía que dar ante hechos tan graves. Y tengo que decirle que sus explicaciones no convencer a nadie, entre otras cosas porque no me ha contestado absolutamente a nada, a ninguna de las cuestiones que le he planteado. Se las voy a volver a formular, a ver si así tengo más suerte.

Señor Climent, 150.000 euros en siete contratos menores, fraccionados. No trate de confundir. Claro, justo, al límite de los 18.000. De hecho, hay uno, un contrato menor, que está un céntimo por debajo del límite. ¿Para qué? Para hacerlo mediante el contrato menor. ¿Para qué? Para evitar la intervención delegada y para evitar las normas de competencia y publicidad.

Señor Climent, no me ha dicho nada del fraccionamiento de los contratos. Mismas empresas, mismo adjudicatario, mismo objeto, mismo importe, mismas fechas; y usted no ha dicho absolutamente nada.

Sea honesto, *conseller*. ¿Usted se ha leído esos informes? ¿Usted ha mirado todos y cada uno de los contratos? Porque yo creo que no, yo creo que no. Porque hay fraude en las ofertas, misma mecánica: ofertas a universidades o instituciones sin capacidad de realización. Piden tres presupuestos, pero solo les hacen llegar uno; y eso es constante. Y, además, en muchos de los casos justamente alegan que no tienen la capacidad para poder hacerlo, bien por el tiempo, bien por el capital humano o personal.

¿Qué hay de todo esto? Esto es un montaje, es una entelequia, una entelequia, porque ustedes ya saben a quién van a dar, a dedo, los contratos: a la universidad. Y no digo..., y no estamos culpando a la universidad, y no estamos criticando a la universidad, y no estamos diciendo que no es capaz de hacer esos informes la universidad. Señor Climent, yo lo que estoy criticando, y mi grupo, es el procedimiento de contratación que ustedes están llevando a cabo. Pago de facturas sin prestar.

Señor Climent, se lo he dicho, ¿me puede decir cómo la universidad sabía –un día antes– de la oferta y tenía elaborado el proyecto un día antes de que ustedes se lo solicitaran? (*Veus*) Dígalo, *conseller*. ¿Cómo es posible? Porque la universidad lo firma el día 10, y ustedes le hacen llegar la oferta el día 11. ¿Me puede explicar cómo es eso? (*Aplaudiments*) ¿Sí? ¿Tenía el proyecto elaborado antes de que supiera...? La universidad tiene la capacidad de leerle la mente al *conseller*

Climent. Sabia que necessitava ese informe, por eso lo elaboró previamente y, un día más tarde, ustedes le hicieron la oferta. No hay quién se lo crea, señor Climent.

Pero voy más allá. No me ha dicho tampoco nada respecto al cumplimiento de las obligaciones que tenía que prestar en ese contrato: el estudio y la organización de la jornada. Usted mismo me contestó, señor Climent, quince meses más tarde de finalizado el contrato, y me dijo que no se habían organizado las jornadas. Y, con esto, contrastó y conculcó que ustedes habían cometido una ilegalidad, que habían pagado por servicios...

La senyora vicepresidenta primera:

(Inoïble) ... Caballero...

El señor Caballero Montañés:

...que no había prestado la universidad.

Y si me puede también explicar cómo el catedrático César Camisón tiene estudios con el mismo que propone su adjudicación, el subdirector de la dirección general.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señor Caballero.

Senyor conseller. ¿Des de l'escó? Quan vullga. Quan vullga vosté.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Mire, señor Caballero, supose que vosté sabrà que n'hi ha..., els contractes es fraccionen quan realment són pel mateix objectiu, no?, bàsicament. És que no ho són, (veus) i això ho ha de tindre clar. No ho són. I, per tant...

La senyora vicepresidenta primera:

Conseller... Exacte, millor, quasi millor, perquè és difícil captar la veu perquè... (El vicepresident segon, amb el micròfon desconectat, diu: «Dale al tiempo, dale al tiempo.») Sí, sí, lo he parado, lo he parado. Ahora se lo pongo.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Bé, que vosté sap que els contractes es fraccionen quan són pel mateix objectiu. I crec que ha quedat demostrat, tots

i cadascun dels contractes –i vosté els té–, que no són pel mateix objectiu. I, per tant, això ho ha de tindre clar. Per tant, mentix, enganya. Mentix, enganya. (Aplaudiments) I ja està bé, ja està bé. Enganyen contínuament. I vostés fan pura hermenèutica. (Veus) Interpreten, interpreten tota la qüestió de contractes.

Per tant –i acabe–, legalitat i transparència. Legalitat i transparència. Este Consell i esta conselleria són paradigma de gestió, i ho han de saber, (veus) i els sap mal. Som paradigma de gestió, i ho han de tindre clar, vullguen o no vullguen. I, si no, saben el camí que han de mamprendre.

Després, per un altre costat, senyoreta García, (veus) o senyora García, perdó, vosté parla de lentitud, parla de lentitud, quan es capaç de vindre sense tindre tota la documentació per a fiscalitzar sobre un tema tan concret. I parla de lentitud perquè, probablement, vora que, a la millor, moltes coses no ixen en l'aparador. I no fa falta que isquen en l'aparador, no fa falta tant de *postureo*. Fa falta treballar més des de baix, estar en els sectors. Pregunte vosté a tots i cadascun dels sectors com van les coses, què està fent-se des de la conselleria, com està treballant-se; i, a partir d'ahí, doncs, podrà tindre més coneixement de causa de què s'està fent.

I he de dir-li una cosa, moltíssimes vegades, per no dir quasi sempre, ràpid està barallat en bé, ràpid està barallat en rigor, ràpid està barallat en allò que fem que s'assente per sempre en este territori. I esta conselleria mínimament planifica, i això necessita temps, perquè el que vol fer és treballar perquè allò es quede per a molts anys.

I quan vullga que parlem dels sectors productius, parlarem dels sectors productius i què estem fent en eixa economia realment real, valga la redundància, i no en l'economia especulativa en què s'estava treballant de manera continuada. I, aleshores, vorem com, poquet a poquet, en els anys, podem trobar els resultats. Perquè els resultats de conforme està treballant esta Consell i esta conselleria no es veuen de hui per a demà, es voran en un futur, i jo espere que siga pròxim. I això vosté ho ha de saber, ho ha de saber.

Les paraules van ràpides, les accions probablement van més lentes de què nosaltres voldríem. Una frase llatina que diu: *verba volant scripta manent*, o les accions romanen... Les paraules volen; les accions, al final, queden. I el que està intentant és que eixes accions, al final, s'assenten, donen resultat al nostre territori i a la nostra ciutadania i es sedimenten per al futur. I aixina és com està treballant esta conselleria i este Consell, i no en el pur aparadorisme i el pur *postureo* que fan altres. I això també ho hauríem de valorar.

També vull contestar-li que l'organisme..., cada organisme que solucione el que haja de solucionar. La Universitat de València, que les seues responsabilitats les aplique com les haja d'aplicar. I la conselleria també ho farà.

I he de dir-los que som exemplars, eh?, som exemplars en tot allò que intentem fer.

La senyora vicepresidenta primera:

Conseller...

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

I, per a acabar, *(veus)* dir-li al senyor diputat Pepe Almería, si em permeten, que intentarem treballar més des de la legalitat i transparència, com estem fent-ho, incorporant, si cal, doncs, que també pugam demanar en els contractes si estan registrats en mercantil o no hi estan registrats.

I, fins i tot, espere que la nova llei...

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

...que està fent-se, de transparència, *(veus)*...

La senyora vicepresidenta primera:

Conseller, gràcies.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

...doncs, també ens ajude a això.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell sobre les conseqüències d'aplicar l'acord econòmic i comerç global entre la Unió Europea i el Canadà (CETA) al País Valencià, presentada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem (RE número 62.633, BOC número 179)

La senyora vicepresidenta primera:

Anem a passar al punt número 11 i últim del ple, que és la moció subsegüent a la interpel·lació del Consell sobre les conseqüències d'aplicar l'acord econòmic i comerç global entre la Unió Europea i el Canadà al País Valencià, que presenta el Grup Parlamentari Podemos-Podem. I té la paraula, per a la seua defensa, el diputat senyor Daniel Geffner, durant huit minuts.

El senyor Geffner Sclarsky:

Sí. Gracias, señora presidenta.

Bueno, antes de empezar, tengo que agradecer la presencia de compañeros y compañeras de la campaña «No al TTIP, CETA y TISA», que están haciendo un trabajo perseverante, y llevan realizándolo desde hace más de cuatro años, para romper el cerco de silencio y complicidades que rodean todos estos tratados. *(Aplaudiments)*

Felicitaciones por no desfallecer. Y felicitaciones por dar a entender que no estamos hablando *(inintel·ligible)* ... un tratado que habla de rebajar aranceles, sino un tipo de tratado que va a cambiar la forma de vivir de nuestras gentes, que va a recortar derechos, que va a desproteger al medio, que va a constituir tribunales privados, que va a restringir la capacidad de los parlamentos de legislar y de regular por el bien común.

Por eso, gracias por toda esta actividad.

La campaña «No al TTIP, CETA y TISA» ha situado el debate, como venía diciendo, en el marco adecuado. No se trata de oponernos al comercio ni al bienestar de la ciudadanía, sino de colocar en primer lugar las necesidades de las personas y el planeta, frente al interés y la rapiña de las grandes corporaciones transnacionales.

Tratados CETA, TISA, TTIP, todos ellos redactados sin luz ni taquígrafos para aumentar los privilegios de las multinacionales a ambos lados de la Atlántico.

Nuestro síndico, el 12 de mayo de 2016, hace algo más de un año, criticó la falta de transparencia y legitimidad democrática de estas negociaciones, y formuló pregunta al presidente del Consell sobre el impacto del tratado.

En su respuesta, Ximo Puig expresó su preocupación ante determinados aspectos del tratado, remarcando seis líneas rojas, y anunció la creación del grupo de trabajo de las universidades valencianas para evaluar los impactos en la sociedad valenciana del CETA.

Posteriormente, nuestro grupo, Podemos, presentó una PNL, aprobada en el Pleno de 21 de septiembre de 2016, la Resolución 831, sobre rechazo a las negociaciones del acuerdo económico y comercio global entre Canadá y la Unión Europea, donde se instaba al Gobierno de España a no autorizar la firma sin un análisis detallado de sus repercusiones económicas, sociales y medioambientales; cosa que, hasta la actualidad, el gobierno de Rajoy no ha realizado.

Se instaba al gobierno a solicitar dictámenes del tribunal de justicia europea sobre la compatibilidad de los tratados europeos, que tampoco se ha llevado a cabo.

Al gobierno valenciano se le instaba a que el grupo de trabajo que el presidente había constituido para elaborar el impacto del TTIP lo extendiera en CETA, dándole prioridad.

El 10 de mayo, hace dos semanas, realizamos en el pleno la interpelación al Consell sobre este tema. La respuesta del *conseller* de economía, lejos de aclararnos dudas y disipar nuestras preocupaciones, las ha exacerbado. No se ha presentado